

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS 2009 vasaris Nr. 42 Leidžiamas nuo 2000m.

Ką tik nuaidėjo tradicinio abiturientų spektaklio aplovismentai....

* * *

*Mano lietaus ir vėjų žemė
Augino mane tarsi medį,
Tinkamą sėjai. Lapojau ir aš.*

*Mano lietaus ir vėjų žemė –
Lietaus ir vėjų vandenį ir ugnį
Užgrūdinta. Užgrūdintas ir aš..*

*Mano lietaus ir vėjų žemė
Buvo ir bus. Būsiu ir aš – kol bus
Mano lietaus ir vėjų žemė...*

***KVIEČIAME į šventinį Vasario 16-osios koncertą
„Lietuva – lietaus ir vėjų žemė“***

***13d. per 3 pamoką 1-4 kl.
Per 5 pamoką 5-4g kl.***

*Pirmiausia, žinoma, sveikiname šių metų Garbės gimnazistės vardą iškovojusią abiturientę **Sigitą Činčiūtę**, kuri buvo ir mūsų „Varpelio“ ilgametė žurnalistė. Linkime sėkmės, laimės ir kūrybinės ugnelės.*

1. Kaip jaučiatės tapusi garbės gimnaziste?

Malonu sulaukti tokio įvertinimo, DĖKOJU už tai. Taip pat AČIŪ visiems manimi besirūpinantiems, palaikantiems ir mylintiems žmonėms – jūs mano ramstis ir atsvara ☺

2. Ką labiausiai gaila palikti mokykloje?

Gal kiek ankstoka apie tai kalbėti, bet sunkiausia turbūt skirtis su draugais ☺

3. Koks įdomiausias dalykas yra nutikęs mokykloje?

Buvo visko, tačiau vieno labai ryškaus įvykio nepamenu. Nebent laikas nuo laiko koridoriuose pasirodantis paukštelis: jis man turi simbolinę prasmę.

4. Kokie dalykai geriausiai sekasi ?

Tai būtų biologija bei dailė. Biologija – mano „arkliukas“, o dailė man visada sekėsi, kaip ir kūrybinė veikla apskritai.

5. Ar žadate tęsti savo karjerą toje srityje?

Taip, noriu studijuoti biologiją. Nuo mažų dienų domėjausi laukine gamta, ypač gyvūnais, ir jau šiek tiek ragavau tokio darbo duonos, todėl noras tikrai stiprus ir

apgalvotas.

6. Ką kiekvieną rytą atsikėlusį pagalvojate pirmiausia?

Net nežinau, niekada apie tai nesusimąščiau. Gal... ką šiąnakt sapnavau? Arba... koks lauke oras?

7. Koks jūsų gyvenimo moto?

Tik ieškantys randa, tik atkaklieji tai gauna.

8. Apibūdinkite save, kokia esate draugų būryje?

Draugų būryje esu nerūpestinga, mėgstu pakvailioti ir pajuokauti. Šiaip nelabai mėgstu apie save kalbėti, tačiau nuoširdžiai atsakau į klausimus: esu gan tiesaus būdo bei užsispyrusi ☺

9. Ar turite pravardę? Kokią?

Mano tikras vardas Sigita, tačiau mokykloje ar kur kitur aplinkiniai mane greitai perkrikštija į Sigutę. Šitas vardas man taip prilipo, kad kai kas net nebežino, kuris tikrasis... Todėl laikyčiau ją tikra savo pravarde, kuri niekaip neužsimiršta ir yra gyva ☺

10. Kokia buvo smagiausia vaikystės išdaiga?

Turbūt kai pradinėse klasėse krėsdavome šunybes savo mokytojai A.Kuizinienei. Viena tokių: žiemą į mokytojos pieštukinę prikasėme sniego ir susmaigstėme į ją visus pieštukus ir tušinukus; arba kai išmuilavome klasės lentą - 2 savaites nebuvo įmanoma ką nors ant jos parašyti.

Pirmajam pusmečiui pasibaigus...

Devintukais ir dešimtukais mokosi:

- Gerda Jarmalaitė 5a;
- Goda Mockūnaitė 5b;
- Gytis Makarevičius 5b;
- Edgaras Navickas 6a;
- Dominykas Masilionis 6b;
- Dovydas Šidlauskas 6b;

Valio...

*6b – pasiekusiai aukščiausių mokymosi vidurkį gimnazijoje,
6b ir 2gb – pažangiausioms 5-8-4g klasių tarpe,
7a – pateisinusiai visas praleistas pamokas 5-8-4g klasių tarpe,
1a ir 5b – praleidusioms mažiausiai pamokų.*

Pavaduotoja ugdymui Daiva Čėsnaitytė

Konkursai, konkursai...

„Nerūkanti klasė“

Šiame konkurse dalyvaujame kartu su „Žemynos“ aštuntokais, kurie pirmiausia apsilankė mūsų gimnazijoje. Pasižadėjome nerūkyti, buvo tikrinama, ar mūsų organizme yra anglies dvideginio, paskui salėje vyko estafetės. Žinoma, mūsų klasė laimėjo, ir svečiams teko išvykti liūdnai, be pergalės.

Antrasis etapas vyko Pakruojuje. Čia laukė įvairios užduotys: prevencinės veiklos pristatymas, kryžiažodžių sprendimas, atsakymai į klausimus ir paskutinioji užduotis „Siurprizas“, už kurią buvo skiriama daugiausiai taškų. Susumavus rezultatus paaiškėjo, jog į apskritį keliaus mūsų klasė – to ir

tikėjomės, nes labai stengėmės.

Taigi kovo mėnesį mūsų laukia paskutinis konkurso etapas apskrityje.

Inesa Leščinskaitė, 8a

„Išgirsk, ką tau sakau“

Taip pavadintas raiškiojo skaitymo konkursas šiemet vyko jaukioje „kamerinėje“ aplinkoje (žvakės, tyli muzika, sniego imitacija...), t. y. lietuvių kalbos kabinete, be žiūrovų, tik su skaitovais, todėl visai nereikėjo jausti publikos baimės.

Kaip ir visada, „kovojo“ 5-8 ir 1g – 4g klasių atstovės (konkurse tikrai pasigendama vaikinių, tad kitais metais laukiame stipraus ir aiškaus vyriško žodžio). Jaunesniosios skaitovės žavėjo originalumu, vaidyba, o vyresniosios dėmesį traukė išraiškingais ir rimtais tekstais, beje, ne mažiau rimtais veidais. Buvo tikrai puikiai pasiruošusios.

Pakruojuje gimnazijai atstovavo I-ąsias vietas užėmusios Eglė Šeperauskaitė, 6a bei Irma Ašmenavičiūtė, 2gb (rajone užėmusios antrąsias vietas) ir II-ąsias - Goda Mockūnaitė, 5a bei Rūta Mickeliūnaitė, 4gb.

Simona Lipskytė, 1gb

Laikraščiai, žurnalai, taip pat ir mokinių rašiniai dažnai mirga liūdnomis, tragiškomis istorijomis apie nelaimingą meilę, „lengvą“ mirtį. Šiuo rašiniu Aistė norėtų įskelti diskusijų kibirkštį, susidomėjusius pakviesti išsakyti savo nuomonę šia tema.

Aistė Jankauskytė, 8b

ŠIANDIEN TOKIA DIENA...

Šiandien tokia diena, tokia...kitokia... Pabudau anksty vasaros rytą...Tėvų jau nebuvo, laiminga sėdėjau ant lovos, kai pamačiau už lango kažką, taip stipriai sparneliais plazdantį...Neištvėriau, išlėkiau į lauką, pažiūrėti...Tas plazdantysis dar vis buvo ten... Pagavau jį, jis nesipriešino... Pagalvojau: šiandien tokia diena, kai mažas drugelis telpa delne... Patraukiau ranką. Taip, tai buvo drugelis, bet ne toks kaip visi... Jo sparnai buvo ryškiai ryškiai raudonos spalvos... Patraukiau ranką, bet jis nenuskrido, rodos, nesibaugino manęs...Jis ėmė skraidyti aplink mane, kažkodėl pabūgau jo ir greit nubėgau į kambarį.

Papusryčiauvau, valgiau sumuštinis su sūriu...Išėjau laukan, drugelis, rodos, laukė manęs prie durų, nusijuokiau... Žaidėme slėpynių, užsimaniau būti panaši į jį, vėl nubėgau į kambarį, apsivilkau ryškiai raudoną megztuką ir grįžau į kiemą...Drugys taip stipriai plasnojo sparneliais, abu buvome labai laimingi...Staiga išgirdau atburzgiant tėvų mašiną, bėgau kiek įkabindama, bet drugelis staiga mane pralenkė...Pasigedau jo...Mašina sustojo, ir pamačiau raudoną, ryškiai raudoną dėmę ant stiklo...Pribėgau prie mašinos ir pradėjau ją trankyti, apsiverkiau...

Tačiau ši istorija ne apie tai...Nors iš dalies, bet ne, ne...Tas prisiminimas apie drugį liko tik prisiminimu... Naiviu prisiminimu, dabar man jau ne septyneri...Dabar – aš paauglė...

Esu kitokia paauglė nei visi, galbūt savo stiliumi, galbūt gyvenimu, draugais... Tačiau faktas tas, kad aš esu... Manęs nemėgsta. Aplinkiniai, visi... Galbūt todėl man taip sunku... Nežinau kodėl, tačiau šiandieną troškau pasinerti į save... Viską apgalvojusi supratau, kad mano gyvenimas klaikus, panorau išnykti ir niekada negrįžti, tik sapne... Nemyliu savęs po to, kai vienas žmogus sudaužė mano širdį. Tapau tuščia, visai nejaučiu nieko, tik nebūtį... Atsisėdau prie popieriaus lapo, nes šiandien ta...diena... Prisiminimai bėga pro akis... Visa tai, kas gera...Pirmas bučinys, pirmas mylimojo apkabinimas, pirmi draugai, pirmi... Nuriedėjo kelios ašaros...Drugelis... Apsivilkau ryškiai raudoną megztinį... Prašau, kai pamatysite drugelį, nenumarinkite jo – gal ten būsiu aš... Dabar eisiu prie tilto, apačioje mašinos ir...ir...nušoksiu... Aš tokia maža...nukrisiu į suakmenėjusį kelią kaip tas raudonas drugys į stiklą, nes šiandien tokia diena, KAI MAŽA GYVYBĖ TELPA DELNE...